

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 66 PŽ-2975/2023-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
|
R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Draženke Deladio, predsjednika vijeća, Tatjane Kujundžić Novak, suca izvjestitelja i Mirne Maržić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja DEJANA KRUŽIĆA iz Splita, Lička 4, OIB 18866064368, kojeg zastupa punomoćnik Mladen Oštro, odvjetnik u Splitu, protiv 1. tuženika GRAD SPLIT, Split, Obala kneza Branimira 17, OIB 78755598868, kojeg zastupa punomoćnik Kruno Peronja, odvjetnik u Splitu, i 2. tuženika SPORTSKI GRAD TPN d.o.o. u stečaju, OIB 53703638008, Split, Zrinsko Frankopanska 211, kojeg zastupa punomoćnik Vjekoslav Mladineo, odvjetnik u Splitu, uz sudjelovanje umješača na strani drugotuženika UNICREDIT BANK AUSTRIA AG, Beč, Republika Austrija, OIB 88086096713, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Madirazza & partneri d.o.o. u Zagrebu, i ERSTE GROUP BANK AG, Beč, Republika Austrija, OIB 46710466529, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Gugić & Kovačić u Zagrebu, radi utvrđenja ništetnosti, odlučujući o žalbama tužitelja i prvotuženika protiv presude i rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-325/2022-24 od 17. travnja 2023., u sjednici vijeća održanoj 18. listopada 2023.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužiteljeva žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-325/2022-24 od 17. travnja 2023.

r i j e š i o j e

I. Odbacuje se kao nedopuštena žalba prvotuženika Grad Split podnesena protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-325/2022-24 od 17. travnja 2023.

II. Odbija se kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-325/2022-24 od 17. travnja 2023. u pobijanoj točki III. izreke.

III. Uvažava se tužiteljeva i prvotuženikova žalba i preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-325/2022-24 od 17. travnja 2023. u točkama I., V. i VII. izreke i rješava:

1. Odbija se kao neosnovan prijedlog Unicredit Bank Austria AG, Beč, Republika Austrija, i Erste Group Bank AG, Beč, Republika Austrija, za miješanje u ovoj parnici na strani tuženika.

2. Odbija se kao neosnovan zahtjev Unicredit Bank Austria AG da joj tužitelj Dejan Kružić naknadi troškove parničnog postupka u iznosu 10.702,02 EUR / 80.634,37 kn.

3. Odbija se kao neosnovan zahtjev Erste Group Bank AG da joj tužitelj Dejan Kružić naknadi trošak postupka u iznosu 10.702,02 EUR / 80.634,37 kn, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 17. travnja 2023. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev drugotuženika Sportski grad TPN d.o.o. u stečaju za naknadu troška sastava odgovora na žalbu tužitelja Dejana Kružića i prvotuženika Grad Split u iznosu od 1.576,09 EUR.

V. Odbija se kao neosnovan zahtjev Erste Group Bank AG, Beč, Republika Austrija, za naknadu troška sastava odgovora na žalbu tužitelja u iznosu od 2.493,54 EUR.

VI. Odbija se kao neosnovan zahtjev Unicredit Bank Austria AG, Beč, Republika Austrija, za naknadu troška sastava odgovora na žalbu tužitelja i prvotuženika u iznosu od 1.887,88 EUR.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi: „I Utvrđuje se kako su ništetni i ne proizvode pravne učinke Dodatak br. 1. Ugovoru o Javno privatnom partnerstvu od 4. rujna 2017. pod nazivom „Projekt Športsko-poslovnog kompleksa Lora u Splitu“, zaključen između prvotuženika i drugotuženika 3. ožujka 2008. i Dodatak br. 2. Ugovoru o Javno partnerstvu od 4. rujna 2007. pod nazivom „Projekt Športsko-poslovnog kompleksa Lora u Splitu“ zaključen 23. ožujka 2009. između prvotuženika Grada Splita, Split, Obala kneza Branimira 17, OIB 78755598868 i drugotuženika Sportskog grada TPN d.o.o. (danas u stečaju), Split, Zrinsko-Frankopanska 211, OIB 53703638008. II Nalaže se tuženicima da solidarno u roku od petnaest dana naknade tužitelju trošak ovog postupka sa pripadajućom zateznom kamatom koja teče od presuđenja pa do isplate, po stopi propisanoj člankom 29. ZOO-a, koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena.“

2. Iz obrazloženja proizlazi da je tužitelj 6. ožujka 2017. podnio tužbu radi utvrđenja ništetnosti Dodatka br. 1. Ugovora o javno-privatnom partnerstvu od 4. rujna 2007. pod nazivom „Projekt športsko-poslovnog kompleksa Lora u Splitu“, sklopljenog između prvotuženika i drugotuženika 3. ožujka 2008. i Dodatka br. 2. Ugovora sklopljenog 29. siječnja 2009. Tužitelj navodi kako su tuženici sklopili Ugovor o javno-privatnom partnerstvu pod nazivom „Projekt Športsko-poslovnog kompleksa Lora u Splitu“ i to prvotuženik Grad Split kao javni partner, a drugotuženik Sportski grad TPN d.o.o. kao privatni partner. Sklapanju predmetnog ugovora je prethodio postupak javnog nadmetanja u kojem je sudjelovalo pet ponuditelja, a od kojih su dva dala ponude. Tvrdi da je sklapanju ugovora pored aktivnosti vezanih za postupak javnog nadmetanja, prethodilo i donošenje niza zaključaka gradskog poglavarstva Grada Splita koji su proslijeđeni gradskom vijeću Grada Splita te je isto za njih dalo i suglasnosti. Nadalje, tužitelj u tužbi navodi da je on bio ovlašteni pregovarač prvotuženika u realizaciji predmetnog projekta te da je na sjednici Gradskog vijeća koja je održana 1. kolovoza 2007., elaborirao vijećnicima sve bitne karakteristike ugovora o javno-privatnom partnerstvu. Vijećnici Gradskog vijeća Grada Splita su na toj sjednici jednoglasno dali suglasnost Gradskom poglavarstvu prvotuženika za sklapanje ugovora o javno-privatnom partnerstvu s drugotuženikom. Nadalje, tužitelj navodi kako je Vlada Republike Hrvatske na sjednici održanoj 2. kolovoza 2007. donijela Zaključak u vezi sa Sporazumom o zajedničkom financiranju zakupnine za sportsku dvoranu u Splitu, te da je na temelju tog Zaključka i suglasnosti Gradskog vijeća 4. rujna 2007. sklopljen Ugovor o javno-privatnom partnerstvu. Tvrdi da su tuženici sklapanjem Dodatka br. 1. i Dodatka br. 2. Ugovoru izvršili bitne izmjene odredaba osnovnog Ugovora o javno-privatnom partnerstvu i to u formi izmjena i dopuna koje nisu dobile suglasnost nadležnih tijela niti su predmetni dodaci stavljeni na uvid vijećnicima Gradskog vijeća Grada Splita nego da je iste u ime prvotuženika potpisao tadašnji gradonačelnik Ivan Kuret. Stoga, tužitelj smatra kako su Dodatak br. 1. i Dodatak br. 2. Ugovora o javno-privatnom partnerstvu ništetni. Sud je zaključio kako Dodatak br. 1. i Dodatak br. 2. Ugovoru o JPP-u nisu ništetni sukladno odredbi čl. 322. u vezi s odredbom čl. 271. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO).

3. Protiv presude žalbu je podnio tužitelj iz svih žalbenih razloga. U bitnom navodi da je Dodatkom 1. Ugovora o JPP-u izmijenjen (na štetu prvotuženika u korist drugotuženika) sadržaj Ugovora o JPP-u temeljen na Javnom pozivu i sklopljenim ugovornim odredbama (bez financijskog sudjelovanja i jamstava Grada Splita) te da je bitno narušena ugovorena ekonomska ravnoteža u korist drugotuženika. Smatra da su tuženici grubo narušili javnu volju i odstupili od Ugovora o JPP-u kojeg su se bili dužni bezuvjetno pridržavati. Dodatkom 1. narušeno je svako od šest načela iz Smjernica (o čemu je tužitelj iznio iscrpnu argumentaciju u podnesku od 23. lipnja 2020.) na kojima je temeljen izbor drugotuženika kao privatnog partnera. Postupak izbora privatnog partnera izvršen je po Smjernicama (odjeljak 4., točka 15.) koje navode da se izbor privatnog partnera mora temeljiti na taksativno navedenih šest načela, kojih šest načela su sklapanjem Dodatka 1. u potpunosti napuštena i grubo narušena. Točno je da Smjernice ne propisuju proceduru za izmjene Ugovora o JPP-u – ali je također točno da te iste Smjernice zabranjuju izmjene ugovora. Naime, kako je prethodno ukazano, Smjernice zabranjuju mijenjati temeljne osobine ponude - temeljem koje će tek kasnije biti sklopljen ugovor (koje temeljne osobine ponude bi

mogle imati učinak mijenjanja bitnih aspekata ponude iz poziva na podnošenje ponude i koje bi mogle izložiti javnog partnera opasnosti od narušavanja tržišnog natjecanja ili uzrokovanja diskriminacije). Slijedom čega je više no uočljivo da Smjernice ne dopuštaju naknadne izmjene ugovora koje bi sadržavale bitne izmjene već prihvaćenih temeljnih osobina ponude. Pri ovome, posebno naglašava da nijedan akt, ni zakon ni smjernice, ne može propisati sve aspekte potencijalnih nedopuštenosti i nezakovitosti u postupanju ugovornih strana, što ne znači da ako nešto nije u tom aktu izričito zabranjeno - da je to dopušteno, moralno i zakonito. Slijedom prethodno navedenog ukazuje kako je počinjena bitna povreda odredbi iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a i da je presuda proturječna odlučnim činjenicama radi pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava što predstavlja daljnje razloge za tužiteljevo pobijanje presude. Nadalje navodi kako sud u točkama 91. do 97. korektno pruža skraćeni prikaz navoda tužitelja o bitnim izmjenama odredbi ugovora nastalih sklapanjem Dodatka 1. i 2. Ugovora o JPP-u. Navodi kako od podnošenja tužbe 2017. godine do podneska od 3. veljače 2023. ukazuje kako su navedenim člankom Dodatka 1. tuženici izmijenili stari članak 2.14. Ugovora o JPP-u (baziranog na formulaciji „može a bez da je na to obavezan“ preuzeti otplatu kredita umjesto drugotuženika) na način da su Dodatkom 1. uveli novi - izmijenjeni članak 2.14. koji predviđa obvezu Grada Splita da će se ispunjenjem određenih uvjeta izvršiti prijenos ugovora o kreditu na Grad Split. Sud se u točki 98. koja se odnosi na šest bitnih izmjena osnovnog ugovora niti jednom riječju ne osvrće niti objašnjava na bilo koji način zašto nisu nedopuštene činidbe za koje tužitelj tvrdi da su protivne moralu društva. Navodi da je u podnesku od 3. veljače 2023. ukazao na nemoralnost činidbe po kojoj je sklapanjem Dodatka 1. (članak 32.), izvršeno brisanje najznačajnijeg novčanog osiguranja Grada Splita - članka 13.6. ugovora (drugotuženik ne može raspolagati uplaćenim sredstvima javnog partnera na posebni račun, sve dok ne osigura adekvatno financiranje za gradnju Komercijalnih prostora ili ne izgradi Komercijalne prostore“) što po mišljenju tužitelja predstavlja iznimno nemoralan čin koji je omogućio protupravnu imovinsku korist drugotuženiku. Tvrdi da bi po Ugovoru o JPP-u (bez naknadno sklopljenog Dodatka 1.) iznos od 84.408.329,94 kuna javnog novca i danas bio na posebnom računu kojim sredstvima drugotuženik ne bi mogao raspolagati sve dok ne izgradi sva 4 ugovorena objekta. Tvrdi da pravni položaj Grada Splita nastao sklapanjem Dodatka 1. i 2. ne samo da je nemoralan u očima svih građana Splita (uključivo i tužitelja) već je naprosto neodrživ i predstavlja izdaju svih javnih načela na kojima je temeljeno funkcioniranje grada i našeg društva u cjelini. Uz teško kršenje brojnih zakona i Statuta Grada Splita koji štite javni interes i javnu dopuštenost trošenja javnog novca sam čin sklapanja Dodataka - „iza leđa“, skriveno od vijećnika, ovlaštenog pregovarača i javnosti predstavlja iznimnu nemoralnost i već je zaslužio opće zgražanje, i javnu osudu ne samo građana Splita već i brojnih drugih u Republici Hrvatskoj. Radi povrede Zakona o JPP-u sud se izbjegava osvrnuti na tužiteljeve navode o ništetnosti Dodatka 2. iskazane radi povrede Zakona o javno privatnom partnerstvu („Narodne novine“ broj 129/08), o čemu je tužitelj brojno puta isticao tijekom postupka. Sud je iskazao stav da je Zakon o javno privatnom partnerstvu („Narodne novine“ broj 78/12) donesen nakon sklopljenog Ugovora o JPP-u i njegovih dodataka te da se njegove odredbe ne mogu primjenjivati retroaktivno jer bi to bilo protivno Ustava Republike Hrvatske. Pri navedenom, sud zanemaruje činjenicu da je prije sklapanja Dodatka 2. donesen Zakon o javno privatnom

partnerstvu („Narodne novine“ broj 129/08; dalje: ZJPP/2008) koji je stupio na snagu 15. studenog 2008. Za tijek ovog postupka je odlučno ukazati na stavak 5. citiranog članka 14. ZJPP/2008 prema kojem za sve izmjene i dopune sklopljenih ugovora o JPP-u kojima se mijenjaju prava i obveze ugovornih strana je potrebno provesti postupak sukladno odredbama citiranog članka 14., a činjenica je da prije sklapanja Dodatka 2. nije provedena procedura sukladno članku 14. Zakona o JPP/2008, stoga je Dodatak 2. ništetan s obzirom na to da je članku 14. stavku 5. nadležno javno tijelo, ovdje Grad Split, bilo dužno provesti točno određenu i propisanu zakonsku proceduru. Ako se nešto moralo, a nije se napravilo, onda bi ispravno trebalo zaključiti da je prisilni propis povrijeđen, a to ima za posljedicu ništetnost sukladno čl. 322. st. 1. ZOO-a. Protivi se stavu suda iz točke 115. obrazloženja po kojem Dodaci 1. i 2. nisu ništetni radi povrede odredbi Zakona o javnoj nabavi. Tvrdi kako je u tužbi i brojnim podnescima zaključno s podneskom od 3. veljače 2023. odustao od navoda po kojem bi Dodatak 2. bio ništetan radi protivnosti Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ broj 110/07 od 25. listopada 2007.), ali je ustrajao na razlogu ništetnosti Dodataka 1. radi povrede ZJN-i s obzirom na to da je Dodatkom 1. člankom 2.14., ugovorena nova nabava financijskih usluga (suprotno sklopljenom Ugovoru o JPP-u. Smatra da Dodatak 1. u naravi predstavlja novi ugovor na koji se primjenjuju odredbe ZJN-a. Taj novi ugovor o javnoj nabavi (Dodatak 1.) sklopljen je bez prethodne javne objave, a takva je objava bila obvezna sukladno odredbama ZJN-a, pa je i iz tog razloga ništetan. Nadalje navodi kako pravna posljedica ne postupanja po članku 56. Statuta (ne ishodištenje prethodne suglasnosti Gradskog vijeća) i teškog kršenja odredbi članka 48. i članka 74. ZLRS-a dovodi, sukladno odredbi čl. 322. st. 1. ZOO-a do ništetnosti Dodatka 1. Ugovora o JPP-u. Sud je u presudi u svezi tog pitanja (točka 130.) netočno citirao ZLRS-a, pa se ukazuje na nužnu primjenu čl. 48. i 74. Zakona iz kojih se može izvući nesporni zaključak da je gradonačelnik potpisao Dodatak 1. ugovoru suprotno odredbama ZLRS. Takvim postupanjem gradonačelnik i prekoračio granice svojih statutarnih ovlaštenja. U odnosu na razloge ništetnosti navodi da se pozivao i na odredbe čl. 275. ZOO-a, na što se sud u obrazloženju svoje odluke nije osvrnuo. Nadalje navodi kako sud pogrešno zaključuje da Dodatak 1. ne bi bio ništetan radi povrede čl. 37. st. 1. Zakona o proračunu koji uređuje zaduživanje i jamstva države, te jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave na način da Proračunski korisnik može preuzeti obveze po ugovorima koji zahtijevaju plaćanje u sljedećim godinama, uz suglasnost Vlade, a na prijedlog Ministra financija. Opće je poznato da Dodatak 1. nema suglasnost Vlade Republike Hrvatske niti prijedlog Ministra financija za davanje vladine suglasnosti kao ni suglasnost Gradskog vijeća – koja predstavlja tek početak procedure. ZPRH je kogentan pravni propis i nitko tko koristi javni novac niti ugovorom niti dodacima niti bilo kojim drugim pravnim poslom pa tako ni proračunski korisnik Grad Split - ne može preuzeti obveze po ugovorima koji zahtijevaju plaćanje u sljedećim godinama bez suglasnosti Vlade i bez prethodnog mišljenja ministra financija. Predlaže da ovaj sud preinači presudu u skladu sa žalbenim navodima uz nadoknadu troškova, podredno ukine u cijelosti i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje pred drugim sucem pojedincem.

4. Protiv presude žalbu je podnio i prvotuženik Grad Split iz svih žalbenih razloga. U bitnome navodi da je priznao tužiteljev zahtjev postupajući u dobroj vjeri smatrajući da su sporni aneksi 1 i 2 Ugovora o JPP-u ništetni i bez pravnog učinka,

kako to tvrdi i tužitelj i to iz brojnih razloga protivnosti odredbama Zakona o obveznim odnosima, Zakona o javno privatnom partnerstvu, Zakona o javnoj nabavi, Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, Zakona o proračunu, Zakona o izvršavanju Državnog proračuna Republike Hrvatske, Pravilnika o postupku zaduživanja jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, Zakona o općem upravnom postupku i Statutu Grada Splita. Predlaže da ovaj sud preinačiti pobijanu presudu na način da usvoji tužbeni zahtjev tužitelja.

5. Odgovore na žalbe podnijeli su Unicredit Bank Austria AG, Beč, Republika Austrija, Erste Group Bank AG, Republika Austrija, kao umješaci i drugotuženik Sportski grad TPN d.o.o. u stečaju. U bitnome osporavaju žalbene navode i traže trošak sastava odgovora na žalbu i to Sportski grad TPN d.o.o. u stečaju u iznosu od 1.576,09 EUR, Erste Group Bank AG, Beč, Republika Austrija, u iznosu od 2.493,54 EUR i Unicredit Bank Austria AG, Beč, u iznosu od 1.887,88 EUR.

6. Žalba tužitelja u odnosu na presudu nije osnovana.

7. Žalba prvotuženika u odnosu na presudu nije dopuštena.

8. Odredbom čl. 358. st. 3. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP) propisano da je žalba nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla ili je odustala od žalbe, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe. Prema odredbi čl. 367. ZPP-a nedopuštenu žalbu odbacit će drugostupanjski sud rješenjem ako to nije učinio prvostupanjski sud.

9. Imajući u vidu da je prvotuženik u odnosu na presudu u kojoj je u cijelosti odbijen tužbeni zahtjev i u odnosu na njega uspio u sporu pred prvostupanjskim sudom, to nema pravni interes podnijeti žalbu protiv presude, radi čega je odlučeno kao u izreci rješenja ovog suda.

10. U odnosu na tužiteljevu žalbu pobijana presuda ispitana je na temelju odredbi čl. 365. st. 1. i 2. te čl. 381. ZPP-a, u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredbi postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava i ovaj sud je zaključio da je presuda pravilna i zakonita.

11. U postupku nisu učinjene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti ni bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje u žalbi ukazuje tužitelj. Nisu osnovni žalbeni navodi da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz. čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, budući da je izreka prvostupanjske presude jasna, ne proturječi sama sebi ili razlozima presude, s time da su u obrazloženju presude jasno i određeno navedeni razlozi o odlučnim činjenicama te ne postoji proturječnost između onoga što se u obrazloženju presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

12. Iz isprava u spisu proizlazi da su 4. rujna 2007. Grad Split i Sportski grad TPN d.o.o. sklopili Ugovor o javno-privatnom partnerstvu u kojem je točkom 2.1., određeno je da je svrha ugovora stavljanje u punu funkciju zemljišta (nekretnine označene u točki 2.2. ugovora) koje će pomoći zadovoljenju potreba građana u području sporta, rekreacije i kulture, na način da Sportski grad TPN d.o.o. prihvaća obvezu financiranja, projektiranja, građenja, upravljanja, održavanja, zamjene istrošenih materijala i elemenata te plaćanja energenata Dvorane i Komercijalnih prostora za cijelo vrijeme trajanja ugovora. Nakon što Sportski grad TPN d.o.o. na zemljištu izgradi Dvoranu i Komercijalne prostore, on će se nakon završetka građenja dati u zakup Gradu Splitu Dvoranu pod uvjetima iz Ugovora. Nakon isteka trajanja prava građenja ustupljenog temeljem ugovora Sportski grad TPN d.o.o. će bez naknade prenijeti izgrađenu Dvoranu i Komercijalne prostore u puno besteretno vlasništvo Grada Splita.

13. Ugovorom se u čl. 2.5. Grad Split obvezao prenijeti drugotuženiku pravo građenja na zemljištu, a drugotuženik je sukladno odredbama ugovora, prihvatio obvezu financiranja građenja, upravljanja, održavanja, zamjene istrošenih materijala i elemenata i plaćanje energenata Dvorane i komercijalnih prostora za cijelo vrijeme trajanja ugovora. U članku 2.6. ugovora određeno je da su pravni temelj za sklapanje ugovora smjernice za primjenu ugovornih oblika javnoprivatnog partnerstva („Narodne novine“ broj: 98/06; dalje: Smjernice) i Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15 i 94/17; dalje: ZV).

14. Predmet ovog spora je utvrđenje ništetnosti Dodatka br. 1 i Dodatka br. 2. Ugovora o javno-privatnom partnerstvu od 4. rujna 2007. pod nazivom „Projekt športsko-poslovnog kompleksa Lora u Splitu“, sklopljenog između prvotuženika i drugotuženika.

15. Kao što je prethodno navedeno okvir javno-privatnog partnerstva u Republici Hrvatskoj prvenstveno je uređen Smjernicama. Zakon o javno-privatnom partnerstvu („Narodne novine“ broj 129/08; dalje: ZJPP/08) stupio je na snagu 15. studenoga 2008., a 6. srpnja 2012. donesen je novi Zakon o javno privatnom partnerstvu („Narodne novine“ broj 129/08; dalje: ZJPP/12) koji je stupio na snagu 21. srpnja 2012.

16. Među strankama nije sporno da je Ugovor o JPP-u sklopljen 4. rujna 2007., kao ni to da su zaključenju tog ugovora, pored aktivnosti u postupku javnog nadmetanja, prethodili pisani zaključci gradskog poglavarstva Grada Splita od 1. kolovoza 2007. i suglasnost gradskog vijeća Grada Splita od 1. kolovoza 2007. Dakle, nije sporno da je taj temeljni Ugovor o JPP-u sklopljen u skladu sa Smjernicama. Međutim, sporno je, je li Dodatak br. 1. koji je zaključen između prvotuženika i drugotuženika 3. ožujka 2008. i Dodatak br. 2. koji je zaključen 29. siječnja 2009. ništetni zbog toga što su sklopljeni bez suglasnosti gradskog vijeća prvotuženika Grada Splita.

17. Ništetni ugovori imaju takve nedostatke u onome što je bitno za sklapanje ugovora i što čini povredu javnog poretka, zbog čega takvi ugovori nemaju pravni učinak, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo. Takvi ugovori ne proizvode namjeravane pravne učinke među ugovornim stranama, koje bi proizveli da su valjani. Razlog ništetnosti očituje se u njegovoj protivnosti Ustavu Republike Hrvatske ili prisilnim propisima ili moralu društva (čl. 322. st. 1. ZOO-a).

18. Tužitelj smatra da je činidba iz članka 2.14. Dodatka 1. nemoguća i nedopuštena. Nedopuštena je činidba prema odredbi članka 271. ZOO-a ona koja je protivna Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva. Činidba određena člankom 2.14/5 Dodatka 1. nije nemoguća jer ju je moguće ispuniti, nije ni nedopuštena jer nije protivna Ustavu Republike Hrvatske, niti prisilnom propisu, a niti je protivna moralu društva.

19. U Ugovoru o JPP-u u članku 2.14. (str. 66.-67. spisa)ugovoreno je da ugovor o kreditu mora sadržavati klauzulu koja, u slučaju neplaćanja obveza drugotuženika ili kršenja ugovornih obveza daje pravo prvotuženiku na raskid ugovora s drugotuženikom, te daje pravo i obvezu zajmodavcu da u razumnom roku, koji ne može biti dulji od pet mjeseci, zajedno s naručiteljem pronađe novog izvršitelja koji će preuzeti sva prava i obveze koje pripadaju drugotuženiku prema odredbama ugovora, vezano isključivo na realizaciju projekta Dvorane. Nakon proteka tog roka, ako se ne pronađe novi izvršitelj, u narednih mjesec dana prvotuženik može, a bez da je na to obvezan, umjesto drugotuženika preuzeti otplatu kredita, isključivo samo za Dvoranu, ukoliko sa zajmodavcem i drugotuženikom postignu sporazum o tome, o čemu su prvotuženik, zajmodavac i drugotuženik dužni zaključiti odgovarajuće akte temeljem kojih će prvotuženik stupiti prema zajmodavcu u položaj korisnika kredita, a dotadašnji će korisnik kredita, drugotuženik, biti oslobođen daljnjih obveza prema zajmodavcu. Suglasnost drugotuženika ne može biti uvjetovana ničim drugim osim oslobađanjem od daljnjih obveza prema zajmodavcu.

20. Dakle, već u Ugovoru o JPP-u od 4. rujna 2007., predviđena je mogućnost da prvotuženik preuzme drugotuženikovu obvezu iz ugovora o kreditu za financiranje izgradnje dvorane. Dakle, samom promjenom načina na koji će se prenijeti obveza iz ugovoru nije moglo doći do promjene položaja prvotuženika u odnosu na raniji položaj.

21. Člankom 14. ZJPP/08 propisano je da je nadležno javno tijelo dužno prije donošenja odluke o odabiru privatnog partnera dostaviti Agenciji na odobrenje konačni nacrt ugovora o JPP-u, uključujući priloge koji čine njegov sastavni dio, kao i pribaviti suglasnost ministarstva nadležnog za financije na konačni nacrt ugovora. Agencija je dužna u roku od 30 dana od dana primitka konačnog nacrta ugovora iz stavka 1. ovoga članka donijeti rješenje o suglasnosti na tekst nacrta ugovora iz stavka 1. ovoga članka. Rješenje iz stavka 2. ovoga članka Agencija izdaje na osnovi ocjene o sukladnosti nacrta ugovora iz stavka 1. ovoga članka s dokumentacijom za nadmetanje i odredbama Uredbe iz čl. 5. st. 2. ovoga Zakona. Ugovor o JPP-u može biti sklopljen samo na temelju rješenja Agencije i pribavljene suglasnosti ministarstva

nadležnog za financije na konačni nacrt ugovora. Za sve izmjene i dopune sklopljenih ugovora o JPP-u kojim se mijenjaju prava i obveze ugovornih strana potrebno je provesti postupak sukladno odredbama ovoga članka, na što se žalitelj poziva.

22. Odredbom čl. 41. ZJPP/08 propisano je da se taj Zakon primjenjuje na projekte JPP-a koji su odobreni prije dana stupanja na snagu ovoga Zakona, ukoliko postupak odabira privatnog partnera nije pokrenut do dana stupanja na snagu ovoga Zakona. Najkasnije u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, a radi upisa u Registar, javna tijela dužna su Agenciji dostaviti sve ugovore sklopljene prije dana stupanja na snagu ovoga Zakona, koje je javno tijelo sklopilo na rok duži od 5 godina, a predmet kojih su pružanje javne usluge, gradnje i/ili rekonstrukcija javne infrastrukture, kao i sve izmjene i dopune tih ugovora koje su nastale nakon dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

23. Dakle, iz odredbe čl. 41. ZJPP/08 proizlazi da se taj Zakon primjenjuje samo na one projekte JPP-a koji su odobreni prije stupanja na snagu Zakona, ali u kojima još nije pokrenut postupak odabira privatnog partnera. ZJPP/08 stupio je na snagu 15. studenoga 2008. osam mjeseci nakon sklapanja Dodatka 1. ugovoru o JPP-u. U to vrijeme u predmetnom projektu JPP-a već je bio odabran privatni partner ali je u vrijeme sklapanja Dodatka 2. ZJPP/08 bio na snazi. Međutim, Dodatak 2. nije protivan tom propisu niti je ništetan kako to pravilno zaključuje sud.

24. Kako je prethodno navedeno odredbom čl. 14. je određena dužnost provođenja postupka pred Agencijom koja daje odobrenje na konačni nacrt ugovora uključujući priloge koji čine njegov sastavni dio, kao i pribavljanja suglasnosti ministarstva nadležnog za financije na konačni nacrt ugovora. Dakle, radi se o izmjenama govora o JPP-u kojima se mijenjaju prava i obveze ugovornih strana, a Dodatkom 2. nisu promijenjena prava i obveze, samo je produljen rok izgradnje dijela Dvorane koji se odnosi na prostore garaže, kao i rok za završetak izgradnje Komercijalnih prostora kao i da će prvotuzenik zakupninu plaćati u kalendarskom mjesecu nakon prihvata građevine odnosno od mjeseca korištenja građevine za potrebe Grada Splita. Dakle, Dodatkom 2. ugovora o JPP-u nisu izmijenjena prava i obveze ugovornih strana već su izmijenjeni rokovi ispunjenja obveza .

25. Žalbeni navod da je Dodatak 1. JPP-u - ništetan i iz razloga što je protivan Zakona o javnoj nabavi s obzirom na to da je Dodatkom 1. člankom 2.14., ugovorena nova nabava financijskih usluga suprotno sklopljenom Ugovoru o JPP-u također nije osnovan.

26. Ukazuje se da je Ugovor o javnoj nabavi ugovor s financijskim interesom sklopljen u pisanom obliku između jednog ili više ponuditelja i jednog ili više naručitelja i čiji je predmet nabave izvođenje radova, isporuka robe ili pružanje usluga, dok se ugovor o javno privatnom partnerstvu odnosi na različite oblike suradnje između tijela javnog sektora i privatnog poduzetništva, čiji je cilj osigurati financiranje, izgradnju, obnovu, upravljanje ili održavanje građevina ili pružanje usluga, dakle poslovni odnos između javnog i privatnog partnera putem kojeg se ostvaruje neka javna svrha. Poveznica između ova dva Ugovora je definirana u čl. 15. ZJPP/08 u kojem je propisano da se postupak odabira privatnog partnera provodi

sukladno propisima kojima se uređuje područje javne nabave iz čega se može izvesti zaključak da se kod odabira privatnog partnera, a prije samog sklapanja Ugovora o JPP-u primjenjuju propisi kojima je uređena javna nabava, a ne kod sklapanja Ugovora o JPP-u. Stoga po mišljenju ovog suda Ugovor o JPP-u i dodaci 1. i 2. Ugovoru nisu protivni odredbama Zakonu o javnoj nabavi („Narodne novine“ broj 110/07; dalje: ZJN). S tim u vezi suprotno žalbenim navodima tužitelja Dodatak 1. Ugovoru JPP-u nije samostalni ugovor nego dodatak već sklopljenom ugovoru jer su bitni sastojci stranačkog ugovaranja sadržani u Ugovoru o JPP-u, dok su dodacima učinjene izmjene. Stoga prvostupanjski sud pravilno zaključuje kako nije bilo potrebe prije donošenja dodataka provoditi postupak koji je bio proveden prije sklapanja osnovnog ugovora od 4. rujna 2007.

27. Neosnovan je i žalbeni navod kako sud pogrešno zaključuje kako Dodatak 1. ne bi bio ništetan radi povrede čl. 37. st. 1. Zakona o proračunu. Naime, u vrijeme sklapanja Dodataka 1. i 2. Ugovora o JPP-u na snazi je bio Zakon o proračunu („Narodne novine“ broj 96/03; dalje: ZP). U čl. 37. ZP-a propisano je da proračunski korisnik može preuzeti obveze po ugovorima koji zahtijevaju plaćanje u sljedećim godinama, uz suglasnost Vlade, a na prijedlog ministra financija. Člankom 105. ZP-a propisano je da se jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave može dugoročno zadužiti samo za investiciju koja se financira iz njezina proračuna, a koju potvrdi njezino predstavničko tijelo uz prethodnu suglasnost Vlade. Ništetnost kao posljedica postupanja protivno odredbama čl. 37. i čl. 105. ZP-a nije propisana, već samo prekršajna odgovornost.

28. Nadalje, u Statutu prvotuženika („Službeni glasnik Grada Splita“ broj 22, od 7. prosinca 2001.) u članku 55. propisano je da Gradsko poglavarstvo pored ostalog priprema prijedloge općih akata koje donosi Gradsko vijeće, a u čl. 56. Statuta na koji se žalitelj poziva je određeno da kada odlučuje o stvarima čija vrijednost prelazi iznos od 3,5 milijuna kuna, Gradsko poglavarstvo je obvezno o tome prethodno upoznati Gradsko vijeće, a do tog iznosa naknadno.

29. Žalbeni navod da su sporni dodaci ništetni jer su protivni Statutu iz razloga što prije njihova sklapanja nije donesena odluka Gradskog vijeća, nisu osnovani, jer Statut nije prisilni propis i ne određuje dužnost donošenja prethodne suglasnosti za sklapanje ugovora, već samo propisuje obvezu Gradskom poglavarstvu da u određenim slučajevima, ovisno o vrijednosti posla, o tome upozna predstavničko tijelo.

30. Žalbeni navod da se iz odredbe čl. 48. i 74. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi može izvući nesporni zaključak da je gradonačelnik potpisao Dodatak 1. ugovoru suprotno odredbama ZLRS-a je također neosnovan.

31. Odredbom čl. 48. st. 1. Zakona o lokalnoj i područnoj regionalnoj samoupravi („Narodne novine“ broj: 33/01, 60/01 i 129/05; dalje: ZLPS) koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja Ugovora o JPP-u i spornih Dodataka propisano je da poglavarstvo priprema prijedloge općih akata, izvršava ili osigurava izvršavanje općih akata predstavničkog tijela, usmjerava djelovanje upravnih tijela jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave u obavljanju poslova iz njihovoga

samoupravnog djelokruga te nadzire njihov rad, upravlja i raspolaže nekretninama i pokretninama u vlasništvu jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave kao i njezinim prihodima i rashodima, u skladu sa zakonom i statutom te obavlja i druge poslove utvrđene statutom. Člankom 74. ZLPS-a je propisano da općinski načelnik, gradonačelnik i župan osiguravaju izvršavanje općih akata predstavničkog tijela na način i u postupku propisanom statutom jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave te obavlja nadzor nad zakonitošću rada upravnih tijela koja obavljaju poslove iz samoupravnog djelokruga jedinice lokalne, odnosno područne (regionalne) samouprave.

32. U vrijeme sklapanja Dodataka 1. i 2. ugovoru od 4. rujna 2007. nije bilo propisano ZLPS-om da gradsko vijeće donosi odluke o stjecanju i otuđivanju nekretnina i pokretnina te raspolaganju ostalom imovinom većom od vrijednosti utvrđenih st. 2. čl. 48. Zakona o područnoj i regionalnoj samoupravi. To ograničenje u raspolaganju i upravljanju imovinom uvedeno je nakon sklapanja predmetnih dodataka, stupanjem na snagu ZLPS/12. Stoga u vrijeme sklapanja dodataka nije postojalo ograničenje u nadležnosti gradskog poglavarstva i gradonačelnika, koje je uvedeno kasnijim ZLPS/12.

33. Dakle, suprotno žalbenim navodima ZLRS-a nije bila propisana obveza gradonačelnika kao predsjednika gradskog poglavarstva zatraži suglasnost gradskog vijeća za potpisivanje akata koje mu je pripremio gradsko poglavarstvo kao tijelo koje priprema prijedloge općih akata i odlučuje o prihodima i rashodima tužitelja.

34. Odredba čl. 275. ZOO-a na koju se žalitelj poziva ne može se primijeniti na jedinice lokalne samouprave. Naime, čl. 275. st. 1. ZOO-a određeno je da kada je statutom, društvenim ugovorom ili pravilima pravne osobe određeno i u registru u kojem se pravna osoba vodi upisano da njezin zastupnik može sklopiti određeni ugovor samo uz suglasnost nekog njezinog tijela, suglasnost se može dati prethodno, istodobno ili naknadno, ako što drugo nije upisano u registar.

35. Dakle, radi se o pravnim osobama koje se upisuju u registar i kojima je u registru upisano ograničenje zastupnika u zastupanju. S obzirom na to da prvotuženik kao pravna osoba nije upisan u registar, stoga u registru nije ni moglo biti upisano da je zastupniku za sklapanje posla potrebna suglasnost kojeg tijela pravne osobe, a niti je Statutom prvotuženika bilo određeno da zastupnik treba imati suglasnost za sklapanje kakvog posla.

36. Prema čl. 322. st. 1. ZOO-a ništetan je ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

37. Međutim, odredbom čl. 322. st. 2. tog Zakona je određeno ako je sklapanje određenog ugovora zabranjeno samo jednoj strani, ugovor je valjan ako u zakonu nije što drugo predviđeno za određeni slučaj, a strana koja je povrijedila zakonsku zabranu, snosit će odgovarajuće posljedice. Prema tome, iz navedene odredbe čl. 322. st. 2. ZOO-a jasno proizlazi da u slučaju ako je sklapanje ugovora zabranjeno

samo jednoj strani, ugovor je valjan, dakle, nije ništetan. Stoga, na temelju odredbe čl. 322. st. 2. sve i da je gradonačelniku Ivanu Kuretu bilo zabranjeno sklopiti predmetne Dodatke br. 1. i br. 2. bez suglasnosti gradskog vijeća kao predstavničkog tijela Grada Splita, radilo bi se o zabrani sklapanja takvog ugovora samo na strani prvotuženika Grada Splita pa takav ugovor ne bi imao za posljedicu ništetnost, takav ugovor bio bi valjan, a strana koja je povrijedila zakonsku zabranu snosila bi odgovarajuće posljedice, a što nije predmet ovog postupka.

38. Slijedom svega iznesenog pravilno je prvostupanjski sud zaključio kako postupanje tadašnjeg gradonačelnika prvotuženika Grada Splita - Ivana Kureta, kada je potpisao Dodatak br. 1. i Dodatak br. 2. Ugovora o JPP-u bez suglasnosti Gradskog vijeća kao predstavničkog tijela građana Grada Splita, ne predstavlja postupanje koje je protivno moralu niti prisilnim propisima, s obzirom na to da je već u Ugovoru o JPP-u za čije odobrenje je tadašnji gradonačelnik Ivan Kuret nesporno imao suglasnost gradskog vijeća kod definiranja ugovora predviđena mogućnost da se isti dopuni ili izmjeni. Isto tako niti jednom odredbom nekog propisa kako je to prethodno navedeno, a kojim je regulirana materija javno-privatnog partnerstva u vrijeme sklapanja Ugovora o JPP-u i njegovih Dodataka, nije bila propisana obveza pribavljanja suglasnosti predstavničkog tijela prije potpisivanja Dodataka.

39. Stoga je valjalo na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a potvrditi pobijanu presudu.

40. Pobijanim rješenjem Trgovački sud u Splitu prihvatio je sudjelovanje umješača Unicredit Bank Austria AG i Erste Group Bank AG Beč na strani tuženika u predmetu koji se vodi pred tim sudom pod poslovnim brojem P-325/2022. Svoju odluku sud je donio na temelju odredbe čl. 206. i čl. 207. st. 1. ZPP-a

41. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi kako po ocjeni suda Unicredit Bank Austria AG i Erste Group Bank AG Beč imaju interes da se miješaju na strani tuženika jer ishod postupka može utjecati na njihova prava stečena Dodacima 1. i 2. Ugovora o javno privatnom partnerstvu s obzirom na to bi se pravni položaj umješača poboljšao ako bi stranka kojoj se pridružuju uspjela u parnici, odnosno njihov položaj bi se pogoršao ako bi stranka kojoj se pridružuju izgubila u parnici.

42. Protiv rješenja u točkama I., III., V. i VII. izreke žalbu je podnio tužitelj iz svih žalbenih razloga. U bitnome navodi sud u točki 53. nije za umješače utvrdio postojanje pravnog interesa, već samo interesa. Smatra da umješači u ovoj pravnoj stvari imaju isključivo ekonomski interes kojim bi svoje potraživanje iz kredita odobrenog drugotuženiku pokušali protupravno naplatiti od prvotuženika, koji interes sam po sebi nije dovoljan za miješanje. Predlaže da ovaj sud preinači pobijano rješenje.

43. Žalbu protiv točke I. izreke podnio je i prvotuženik Grad Split iz svih žalbenih razloga. U bitnome navodi da činjenica da su strane banke, ovdje umješači, odobrili kredit drugotuženiku ne podrazumijeva postojanje njihovog pravnog interesa u ovom postupku. Njihov interes je samo i isključivo ekonomski.

44. Odgovore na žalbe odnijeli su Unicredit Bank Austria AG, Beč, Republika Austrija, Erste Group Bank AG, osporavaju žalbene navode predlažu žalbe odbiti kao neosnovane i traže trošak sastava odgovora na žalbe.

45. Žalbe su osnovane.

46. Ispitujući pobijano rješenje na temelju odredaba čl. 365. st. 2. i čl. 381. ZPP-a u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijano rješenje doneseno uz pogrešnu primjenu materijalnog prava.

47. Odredbom čl. 206. st. 1. ZPP-a je propisano da se osoba koja ima pravni interes da u parnici koja teče među drugim osobama jedna od stranaka uspije može pridružiti toj stranci. Odredbom čl. 207. st. 1. ZPP-a je propisano da svaka stranka može osporiti umješaču pravo da sudjeluje u postupku i predložiti da se umješač odbije, a sud može i bez izjašnjenja stranaka odbiti sudjelovanje umješača ako utvrdi da ne postoji pravni interes umješača.

48. Iz obrazloženja pobijanog rješenja nije jasno koji je pravni interes Unicredit Bank Austria AG i Erste Group Bank AG Beč da se miješaju na strani tuženika jer sud samo navodi da po njegovoj ocjeni umješači Unicredit bank Austria AG i Erste Group Bank AG imaju interes da tuženici uspiju u parnici jer ishod ovog postupka može utjecati na njihova prava stečena predmetnim Dodacima 1. i 2. Ugovora o javno privatnom partnerstvu. Dakle, rješenje uopće nema razloga o tome koji je to pravni interes umješača da se miješaju u parnici na strani tuženika, odnosno koji je njihov pravni interes da se ne proglase ništetnim Dodatak 1. i Dodatak 2. Ugovora o javno privatnom partnerstvu kako to pravilno navode žalitelji.

49. Stoga je ovaj sud na temelju odredbe čl. 373.a ZPP-a uvidom u isprave u spisu utvrdio da banke svoj pravni interes za miješanje u parnici na strani tuženika za utvrđenje ništetnim dodataka 1. i 2. Ugovoru JPP-u vide u tome da je njihovo subjektivno pravo iz čl. 2.14. Ugovora o JPP-u zahtijevati ispunjenje Ugovora o kreditu od prvotuženika umjesto od drugotuženika, s obzirom na to da su obveze iz Ugovora o kreditu koji su 25. travnja 2008. sklopili Erste Group Bank AG, UniCredit Bank Austria AG i Sportski grad TPN d.o.o. u stečaju, prenesene sa drugotuženika Sportskog grada TPN d.o.o. u stečaju na prvotuženika Grad Split.

50. Međutim, iz ispravu u spisu proizlazi da banke nisu sudjelovale u procesu zaključenja Ugovora o JPP-u niti su bile u bilo kakvom odnosu s prvotuženikom već isključivo s drugotuženikom čiji odnos je nastao nakon sklapanja Ugovora o JPP-u i nakon sklapanja Dodatka 1. Ugovoru. Činjenica da su umješači sklopili s drugotuženikom ugovor o kreditu, ne znači da umješači imaju pravni interes da tuženici uspiju u ovoj parnici, već one imaju kao zajmodavci isključivo ekonomski interes. Suprotno zaključku suda i da je tužitelj uspio u parnici ili da nije, pravni položaj umješača-banaka ne bi se ni na koji način promijenio jer bi one i dalje ostale vjerovnici drugotuženika na temelju Ugovora o kreditu. Osim toga sve kada bi obveze iz Ugovora o kreditu koji su 25. travnja 2008. sklopili Erste Group Bank AG, UniCredit

Bank Austria AG i Sportski grad TPN d.o.o. u stečaju bile prenesene sa Sportskog grada TPN d.o.o. u stečaju na GRAD SPLIT, a što se za sada ne može zaključiti iz isprava u spisu i u tom slučaju bi banke imale isključivi ekonomski interes (povrat zajma-kredita).

51. Slijedom navedenog, osnovano žalitelju ukazuju da se nisu ispunile pretpostavke iz čl. 206. st. 1. ZPP-a i da banke nemaju pravni interes za miješenje u ovoj parnici već isključivo ekonomski interes.

52. Pravilna je i zakonita odluka u trošku sadržana u točki III. izreke rješenja na temelju odredbe čl. 154. st. 1. u vezi s čl. 155. ZPP-a.

53. Stoga je valjalo je na temelju odredbe čl. 380. st. 1. ZPP-a djelomično potvrdi rješenje u pobijanom dijelu i djelomično preinačiti na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a.

54. Zahtjevi drugotuženika Sportski grad TPN d.o.o. u stečaju, Unicredit Bank Austria AG, Erste Group Bank AG Beč, za naknadu troškova sastava odgovora na žalbe su neosnovani jer se ne radi o radnjama potrebnim za vođenje parnice i donošenje odluke drugostupanjskog suda (čl. 166. st. 1. u vezi s čl. 155. ZPP-a).

Zagreb, 18. listopada 2023.

Predsjednik vijeća
Draženka Deladio

Broj zapisa: **9-3085e-adcba**

Kontrolni broj: **0459f-d087f-9d716**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Draženska Deladio, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.